

عنوان مقاله:

مقایسه ترتیب قصه های هفت پیکر نظامی با هفت چاکرای یوگا

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 13، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سمانه جعفری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هفت پیکر از جمله آثار نمادینی است که چینش و گزینش عناصر و اشخاص داستانی در آن از نظم و ترتیبی نمادین و استعلایی پیروی می کند. از بخش های مهم این اثر، هفت داستانی است که هفت شب برای بهرام گور تعریف می شود. با نگاهی نو به خط سیر استعلایی این داستان ها در حرکت از سیاهی به سپیدی و از پایین به بالا، این پژوهش به صورت کتابخانه ای و به روش توصیفی تحلیلی به بررسی ژرف ساخت داستان های هفتگانه در هفت پیکر و مقایسه آن با هفت چاکرای یوگا پرداخته است. نتایج به دست آمده نشان دهنده وجوه اشتراک برجسته ای است که در برخی از داستان ها بیشتر و در برخی کمتر است. وجود موارد مشابه، به معنی الگوگیری آگاهانه نظامی از چاکراها نیست؛ بلکه این مسئله در فطرت واحد بشر ریشه دارد که میل و گرایش ناخودآگاه به سوی کمال و دستیابی به بهشت گمشده و بازگشت به اصل خویش دارد. علاوه بر موارد مشابه، تفاوت هایی نیز وجود دارد که برجسته ترین آن در رنگ گنبدها و چاکراها دیده می شود.

کلمات کلیدی:

نظامی گنجوی، هفت پیکر، یوگا، هفت چاکرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1503281>

